



הצילו! אונסים!

תביעתה של הממשלה להחזרתם של טילים המצריים, כתנאי לחידוש שיחות ירינג, היא תביעה הגיונית וצודקת. אך, בניגוד לבין עצמנו לא פחות הגיוני וצודק הוא סירובם של המצרים להסית את הטילים ממקומם הנוכחי.

אם אהנו מוכנים עקרונות לסגת מה שנתים הכבושים — מה איכפת לנו כמה טילים מצביעים המצרים על אדמתם? ואם כל הדיבורים על נכונותנו להגיע להסדר שלום, המבוסס על החלטת מועצת הביטחון, אינם אלא קלאם פאדי, ודיבורים ריקים ורמסך של עשן — למה שמצריים לא תבטיח את עצמה מפני הפצצות עומק שיתחשו ודאי נהי מעולם לא הכרונו שלא נעשה (כן) עם תום הפסקת האש?

זכותם להתגונן מפנינו אינה נופלת מזכותנו להתגונן מפניהם, ושוב אנו תוקרים במצב הבלתינסבל של התנגשות בין שני מיני צדק, כמו במיטב הטראגדיות הקלאסיות.

לא רק מצריים אשמה במצב החדש שנוצר — גם אהנו אשמים בו. מרוב הצעות חסם אנו נוטים לשכוח ששר הביטחון שלנו חתם בשם הממשלה על הסכם לקוי, אשר איפשר את הפרתו בשעות הראשונות של הפסקת האש. אהנו מצוי בהסכם סעיף על הקפאת המצב הקיים בחזית התעלה (סטניל), אולם סעיף זה הוא כללי ביותר, וניתן לראות בו הצהרת כוונות בלבד, מן אחר שלא פורט בו: (א) איך ומי יקבע סעיף זה והפרו עליי אחד הצדדים. (ב) מה יקרה כאשר יוכח שאחד הצדדים הפר את סעיף ההקפאה.

קביעת מועד תחילת הפסקת האש לחצות הלילה, יומיים בלבד לאחר שהצהרה אמריקאית הוצגה בפני שר הביטחון, מנעה מאיתנו ומהאמריקאים את האפשרות לנעוץ צילומי אוויר של "לפני" ו"אחרי", שרק באמצעותם ניתן להוכיח את הפרת הסעיף הפסקת האש.

הנאות שאין לזלזל בהן. זה אהנו כאב קצת, אבל התשום הוגן לכל הדעות: לפי מקורות שונים, כולם מארצות הברית, 260 נוסקים חדישים מסוג א"מ 60, 18 מטוסים פאנטום נוספים, טילי אוויר-רקט מדרג שרייק, תותחים בקוטר 175 מ"מ ובטווח של 33 ק"מ, ציוד אלקטרוני חדיש, חלפים למטוסים ומובילי טנקים, וכל זה בתנאי אשראי מיוחדים — הלוואה נאה של כ"מיליארד דולאר לשנתיים בריבית נמוכה.

או מה כל הצעות האלה? בשביל מה כל הקיטורים? מה כל כך רע לנו? אולי בכלל צריך להגיד תודה רבה, למצריים, שקידמו בטיפשותם את הטילים? כמו התחולים ו" כמו הערבים, למדנו גם אהנו לזיין וללילל. אהנו נהנים ומתאוונים כמו במיטב חזיונות האהבה והתשוקה של המיזרח!

לולא היינו בטוחים שהחתימה התפווה שלנו על הצעת הפסקת האש היתה רשלנות הגובלת במחול בטחוני, אפשר היה לחשוב שההתעלמות מהליקויים בסעיף "הקפאת המצב" היתה מכוונת ומתוכננת מראש. אני לא אתפלא אם שר הביטחון, בסקרו את ארסנאל המלחמה החדש שגייע אלינו מאמריקה, יפרש כך ("מקורביו", לפחות) את תביעתו להפסקת-אש מייידית, שתחול בחצות הלילה. המצריים, הוא יוכל להגיד, נפלו במלכודת שפרש לרגליהם. הם הסיטו את הטילים, כפי שניתן היה לצפות מהם, אהנו הקמנו צעקות גחאלה, האמריקאים העמידו פנים כאילו הרוסים הערימו עליהם, ורק כך נוצר המצב המיוחל, שהצדק יעניי דת-הקהל העולמית את משלוחי הנשק הנוספים הנשלחים אלינו.

אם זהו באמת המצב, או אם כך לפחות ניתן לפרש אותו, אז מה הטעם לשערוריות שאהנו מקימים בעולם? איזה הגיון יש בתביעה החד-משמעית והעיקשת של הממשלה להחזרת המצב לקדמותו בחזית התעלה, כתנאי לחידוש שיחות אירינג? הממשלה השיגה את מה שהיא רצתה — שתאכל ותשתוק. זה מגוחך. לצעוק "עז רהו" "הצילו" אחרי שהעורה הגיעה. זה לא רק מגוחך. זה פשוט מסוכן! כי מה יקרה, למשל, אם המצריים יסכימו ל"חזירי את הטילים למקומם הקודם, בתנאי שאהנו

נחזיר לאמריקה את הציוד המלחמתי שנשלח אלינו? הרי תביעה כזו תהיה הגיונית וצודקת לחלוטין! אם כן, לא נותר לנו עכשיו אלא להעמיד פנים נפגעים, "להתגבר" על העוול הנורא שנגרם לנו, כביכול, לגלות גודל-לבב מדיני, לשכוח את העבר לבקש מאה אבן ש יגיד למחזור ריאה "אילי פת — מת" ב" מיבטא אוקספורדי ולחזור במהירות ה" אפשרית לשיחות אירינג, לפני שהמצריים יתפסו את התמרינם המאקיאבליסטיים ש" לנו, וינסו לצאת מהמלכודת שלתוכה הכניסו אותם לא בכונה.

יש אלוהים בשמיים, רבותי, כשאלוהים רוצה, לא רק מאטאט יורה. אלא אפילו מע" שה רשלנות כמו חתימה על הסכם לקוי להפסקת אש הופך לתבונה מדינית ממדרגה ראשונה.

שראשו שר מר יגאל אלון פתוח לרעיונות חדשים, שבחזוהו מפעם עדיין לב צעיר, ש" עורקיו טרם נסתידו ממוסכמות, ושאורו נו קשובה לפעיימות הזמן.

אני מקווה מאד שמכתב בעלי המספרות, שרואה בהיתר זה מחול הינוכי ופגיעה קשה בפרנסת חבריו, לא ירתיע את שר החינוך מהחלטתו הנבונה. לניעה לחץ ה" ספרים, שהיו מקבלים בתשואות שמחה חוק אשר יחייב את התלמידים להסתפר אחת

מי שהאמין בשאיפותיה הכנות של ממשלת ישראל לשלום בריקיימא, ובמאמציה הבלתי-פוסקים להשגת מטרה זו, קיבל ודאי את השוק של חייו כאשר שמע בליל שבת ב"קול-ישראל" את דאגתו העמוקה של שר האוצר נוכח סכנת המשך הפסקת-האש.

אם תימשך הפסקת-האש זמן רב, אמר פנחס ספיר, צפויה האטה בפעילות ה" כלכלית בארץ, וכתוצאה מכך עלולה להיות צר אבטלה. אני מקווה מאד שהוא שמע ברדיו את הדברים הנוראים האלה שיציאו מפיו בתכנית "הטור השבועי". ואם הוא שמע, אני מקווה שהוא הבין את המתפרש מדבריו.

האם עלינו להבין מכך שיש גם ברכה במלחמה, שהמשך שלנו יתערער, ואולי אפילו יתמוטט, אם חס וחלילה תימשך הפסקת האש, עוד 90 או 180 יום? ואם אנו עומדים בפני סכנת אבטלה (שהיא, הקללה הגדולה ביותר שיכולה להיות", כדבר מר ספיר ב" אותו ראיון) עקב המשך הפסקת-האש, מה יהיה כאשר יפרוץ באחד הימים שלום בריקיימא?

האם שר-האוצר אינו תופס שבצעם ניתן להאשים אותו עכשיו בגילוי סודות ה" מדינה?

ספיר נגד המשך הפסקת-האש

הרי המצרים אינם מטומטמים לגמרי! הב שמעו ודאי את דבריו, וסוף-סוף יבינו ש" לא המלחמה תכריע אותנו, אלא דווקא ה" שלום. מה יהיה אם הם יתבעו הפסקת-אש בלתי-מוגבלת? מה יהיה אם הם יציעו לנו שלום בתנאים נוחים מאוד? איך נצא מהבוץ הזה?

כולנו יודעים יפה שהמלחמה משתלמת לנו מבחינה כלכלית, אבל להכריז על כך בפומבי — זהו חוסר-אחריות הגובל ב" בגידה. האם לא הבין שר-האוצר שהוא מג" ללשכת העבודה, מאשר בתור לאחות ה" נרעב ללחם, ונהלך יחפים ברחובות, ובלבד שלא נראה עוד נכים ולא נקרא בעיתונים על עוד הרוגים, ולעזאזל עם כל המשק ה" מלחמתי הזה, המפרנס היום את ה" שכולים וההרוגים של מחר!

מר ספיר היקר, האבטלה איננה הקללה הגדולה ביותר שיכולה להיות. המתים, ה" שכולים והנכים הם קללה הרבה יותר גדולה. מוטב שבחור בן עשרים יעמוד בתור ללשכת העבודה, מאשר בתור לאחות ה" פיזיוטראפית במחלקת השיקום. מוטב ש" נרעב ללחם, ונהלך יחפים ברחובות, ובלבד שלא נראה עוד נכים ולא נקרא בעיתונים על עוד הרוגים, ולעזאזל עם כל המשק ה" מלחמתי הזה, המפרנס היום את ה" שכולים וההרוגים של מחר!

הממשלה מבזבת עשרות מיליונים

זה לא נושא לרדיו. אחרי הכל, זק עיל לערער את אמון העם בשר-האוצר ממשלה. דרך פשוטה יותר וקצרה יותר, אמר ספיר למראיין, אמנון ברזילי, "היא גיד ל" או למכ"ל האוצר, שקיים דבר כזה" מר ספיר אולי לא שמע על בוזבוז ה" מיליונים, או אולי אינו זוכר ששמע, אך "הארץ" מזכיר לנו שב-7.4.70 הודיע ב" כנסת סגנו, הד"ר צבי דינשטיין, כי "רוב המלצותיו של מר גרמן נתקבלו, וכי מר בית טענותיו של מר גרמן נכונות. קיימות כאן שלוש אפשרויות להסברת תגובתו של שר-האוצר. (א) מר דינשטיין לא סיפר לספיר על בוזבוז המיליונים. (ב) מר דינשטיין סיפר וספיר שכת. (ג) מר ספיר אינו אומר אמת כשהוא טוען שלא שמע על התלונות של גרמן.

הנטל הביטחוני הכבד הרובץ עלינו מאז לץ את מר ספיר להעלות את המיסים, ה" פועלים לא יקבלו פיצויי-התייקרות, תוס' פתיחוקר לא תוקדם להם לטובתם, השכר לא יעלה. ספיר ימשיך להקן כשר-האוצר, נשמע לכם קצת משונה? למה שלא יסעו במכונית מתוצרת הארץ למה שלא יסעו מדי פעם באוטובוס, ויראו מקרוב את העם שנושא בנטל הוצאות הביטחון? למה שלא יסעו את המסקנות משעוררית הביוזבוז ו" ילך הביתה? למה שלא נמחה נגד המעילה הממשלתית הזאת בכספי הציבור? אני מקוה את התשובה שלכם בעל-פה: אין מה לעשות. ככה זה. אין ברירה. חוץ מזה מצבנו הביטחוני מחייב אותנו להיות מלוכדים, שקטים וממושמעים. ליל מנוחה, חמורים.

לפני שאני יורד מספיר, אולי כדאי גם להגיד כמה מילים על מחול נוסף הנמצא בתחום אחריותו של האשף הפינאנסי הזה. ד"ר אריה ניר, הממונה הנוכחי על ה" משק, אמר ב"היום השבועי" כי ניתן היה ל" הגיע לחסכון של עשרות מיליונים לירות, לוא היו ננקטים אמצעי חסכון מכ" סימאליים.

מר צבי גרמן, שהתפטר באחרונה מתפ" קיד הממונה על המשק הממשלתי, אמר, כי התפטר לאחר שלא נתקבלו הצעותיו ל" מניעת ביוזבוז. "קשה לומר", הודיע גרמן, "שנושא זה נמצא בעדיפות המתאימה ב" אוצר".

מסתבר שכתוצאה מאירגון לקוי ופיצול מכירות בלבד, בוזבוז כ"10 מיליון לירות. ב" ענף המחשבים, למשל, ניתן היה לחסוך, בעזרת אירגון יעיל ותיאום עבודה, כ"30 עד 50 מיליון לירות לשנה, לדבריו של מר אביאל כץ, סגן מנהל ה" מרכז למיכון משרדי.

ומה אומר מר ספיר, המעלה את ה" מיסים, כששירת ה"אין ברירה" והנטל הביטחוני? בפיו? מה אומר הדיקטטור ה" כלכלי שלנו, המסרב ל"טובתם של הפוע' לים" לשלם להם פיצויי-התייקרות, ולהקדים להם את תשלום תוספת-היוקר, משום ש" המשק לא יוכל לעמוד בזה? מה אומר מר ספיר על ההאשמות הכבדות, המוטחות נג' דו ברדיו ובעיתונות עליידי פקידים בכירים בממשלה?

שימו לב: "על כל התלונות האלה", אמר שר-האוצר, "לא שמעתי עד היום. זה לא נושא לרדיו..." שמעתם את דברי האוראקל מכפר-סבא? ביוזבוז של עשרות מיליונים מכספי העם